

SALEZIJANSKI VESTNIK

NOVEMBER-DECEMBER 2016 · 6

ŽELIMLJE - 25 LET

DEŽELA NOTRANJE LEPOTE

VEČNE ZAUBLJUBE

SALEZIJANSKI VESTNIK NOVEMBER–DECEMBER 2016 ŠTEVILKA 6 SKUPNA 604

- 4 **S POTI**
Dežela notranje lepote
- 6 **ŽELIMLJE – 25 LET**
Želimejsko drevo svobode
- 8 **KOLUMNA**
Bodimo kakor otroci
- 9 **OBNOVA RAKOVNIKA**
- 10 **MOLIVCI**
Iz usmiljenja ga je izvolil
- 11 **MOLIMO SKUPAJ Z MARIJO**
- 12 **GORI**
- 13 **POSTOPEK MAJCCEN**
»Capljaj sem po stopinjah svetnikov«
- 14 **MISIJONI**
Utrinki iz Mozambika
- 16 **NOVICE**
- 23 **OBVESTILA**

Kakor opažamo, je usmiljenje v Svetem pismu ključna beseda, s katero se označuje Božje delovanje do nas. Ne omejuje se, ko nam izraža svojo ljubezen, ampak jo naredi vidno in otipljivo. Ljubezen tudi sicer ne more nikoli biti abstraktna beseda. Že po svoji naravi gre za oprijemljivo življenje: za namene, drže in vedenje, ki se izražajo v vsakdanjem delovanju. Božje usmiljenje je njegova odgovornost do nas. On se čuti odgovornega, to je, želi nam dobro in nas hoče videti srečne, polne veselja in vedre. Isto valovno dolžino mora ujeti usmi-

čutne ljubezni. Cerkev »živi v neizčrpnem hrepenenju, da bi ponudila usmiljenje.« Morda smo dolgo časa pozabili kazati na pot usmiljenja in živeti na njej. Po eni strani je stalna zahteva zgolj po pravičnosti pripeljala do pozabe, da je ta šele prvi korak, sicer potreben in neizogiben, da pa mora Cerkev stopiti dalje, da bo dosegla višji in pomenljivejši cilj. Po drugi strani pa je žalostno, ko moramo videti, da je izkustvo odpuščanja v naši kulturi vedno bolj redko. Še beseda sama je včasih videti, kot da je izginila. Brez pričevanja za odpuščanje

VERODOSTOJNOST CERKVE HODI PO POTI USMILJENE IN SOČUTNE LJUBEZNI.

ljena ljubezen kristjanov. Kakor ljubi Oče, tako ljubijo otroci. Kakor je on usmiljen, tako smo poklicani, da smo usmiljeni tudi mi drug do drugega. Nosilna preklada, ki drži pokonci življenje Cerkve, je usmiljenje. Vse nje-no pastoralno delovanje bi moralo biti ovito v nežnost, s katero naj se obrača na vernike; nič od njenega oznanila in njenega pričevanja svetu ne sme pogrešati usmiljenja. Verodostojnost Cerkve hodi po poti usmiljene in so-

pa ostaja samo nerodovitno in jalovo življenje, kot da bi živeli zapuščeni v puščavi. Znova je prišel čas, da si Cerkev naloži veselo oznanilo odpuščanja. Je čas vrnitve k bistvenemu, da si naložimo breme šibkosti in težav svojih bratov. Odpuščanje je sila, ki obuja k novemu življenju in vliva pogum, da se v prihodnost ozremo z upanjem.

Papež Frančišek, Bula ob napovedi izrednega jubileja Usmiljenja (9-10)

SVETO LETO USMILJENJA

SALEZIJANSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

NOVEMBER–DECEMBER 2016 ŠTEVILKA 6 SKUPNA 604
ISSN 0353-0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marko Suhoveršnik
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Lucija Nastran, Janez Krnc, Marko Košnic
Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design
Računalniška postavitve: P. Belak, Salve
Foto naslovnica: Patricija Belak
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Januš d.o.o.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun: SI56 2420 0900 4141 717 sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
PODATKI ZA STIK
Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA
Salezijanski vestnik
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
Telefon 059/339.100
E naslov vestnik@sdb.si
Spletna stran www.donbosko.si

Z don Boskom pogumno naprej

Bog ve, s kakšnim upanjem in zagnanostjo so prvi salezijanci, ki so na Rakovnik prišli leta 1901, začeli izdajati drobcen list *Don Bosko*, ki je luč sveta zagledal leta 1904. Od tedaj se je nabralo za nekaj tistoč strani bogatih zapisov zgodovine salezijanske družine na Slovenskem in po svetu.

Ko me je salezijanski predstojnik prosil, da prevzamem urejanje glasila s stoletno tradicijo, sem nehote pomislil, da nisem ne vreden ne sposoben urejati to don Boskovo dediščino. Le v duhu redovne pokorščine, ki v današnjem svetu ni moderna, in v veliki hvaležnosti predhodnemu uredniku Marjanu Lamovšku, ki ga bom težko dosegal v njegovi vnemi, se lotevam te zahtevne naloge.

V zadnjih letih smo bili deležni obilnega Božjega blagoslova pri življenju in poslanstvu salezijanske družine. Obisk don Boskovih relikvij in priprava ter obhajanje 200. obletnice njegovega rojstva sta tudi v Sloveniji pustila duhovne sledi, iz katerih rastejo sadovi. Trudili se bomo še naprej, da bo Bog dajal rast temu salezijanskemu drevesu.

Dejansko je don Bosko ime, ob katerem se mnogi navdihujejo in ob njem spoznavajo njegovo evangelijsko in vzgojno poslanstvo, pa naj poznajo salezijance in njihovo delo ali ne, so člani katere izmed vej salezijanske družine ali ne. Ime don Bosko povezuje zelo različne skupine ljudi, tudi take, ki se zaradi človeških slabosti med seboj ne povezujejo in ne sodelujejo. Tudi Salezijanski vestnik se vrača h koreninam, zato si bo zopet nadel ime Don Bosko. Mogoče bo za slovenski prostor to velika sprememba, nikakor pa ne v svetovnem pogledu, saj Salezijanski vestnik pod imenom Don Bosko izhaja že v mnogih salezijanskih inšpektorijah.

Don Bosko vas bo po novem obiskal štirikrat na leto. Ne, vaša radodarnost ni razlog za to spremembo, le odločili smo se, da bomo vaše darove, za katere se še naprej hvaležno priporočamo, namesto požrešnim državnim institucijam raje namenjali salezijanskim projektom za mlade. Ko boste podprli Don Boska, boste vložili v vzgojo mladih in s tem v boljši svet. A nikar ne mislite, da bo s tem vsebina siromašnejša. Don Bosko bo na precej obširnejših straneh še dalje bogatil bralce in zbiral zapise karizme, duhovnosti in dejavnosti rastoče slovenske salezijanske družine.

Dragi bralci, don Boskovi prijatelji in člani salezijanske družine! Bliža se adventni čas, čas priprave na najlepši družinski praznik. Želim vam, da bi z Marijo poromali na pot novega upanja, novega življenja in po preizkušnjah na pot vstajenja, kjer nas čaka njen sin Jezus Kristus. V objemu njegove Cerkve, ki se vedno bolj osamljena postavlja na stran življenja in družine ter upanja v mlade, vam želim trdnega prepričanja in vere, da boste lahko pričevali v tem vedno bolj zmedenem svetu.

MARKO SUHOVERŠNIK
UREDNIK

DEŽELA NOTRANJE LEPOTE

Marko Suhoveršnik

Čeprav rad pobrskam po spletu in po knjigah o lepotah krajev našega sveta ter se kam odpravim, se nimam za zemljepisnega poznavalca. Tako sem odkril deželo, in to v Evropi, o kateri nisem vedel ničesar. Niti imena glavnega mesta ne. Mogoče me je prav zaradi nepoznavanja še toliko bolj očarala in ko sem jo komu omenil, je le zavil z očmi, češ, ali moraš res iskati najbolj zakotne kraje sveta.

Lahkomiselno nepripravljen in nepoučen ne o zgodovini ne o trenutnem družbenem utripu sem jo šel obiskat. Pozanimal sem se le o tem, kje bom prespal. Seveda se mi je neznanje obrestovalo, saj sem kmalu ugotovil, da preprosto ni mogoče zadovoljivo komunicirati. Jaz bi v polomljeni angleščini, oni v svojem jeziku! No, da vas ne bom več mučil: odpravil sem se v Kišinjev (Chişinău). Milijonsko glavno mesto Moldavije (bolj prav bi bilo Moldove), ki se razteza nad Črnim morjem med Romunijo in Ukrajino, me je prevzelo v svoji pristnosti, ki ga sicer kazi socialistična arhitektura. Cel dan sem porabil za orientacijo, saj sem zaman iskal turistični urad, kakršen koli zemljevid ali načrt mesta, zato pa sem prepešal kar nekaj kilometrov. Splačalo se je.

Mestni utrip je bil umirjen kljub temu, da so mladi v skupinah hiteli iz šole, »babuške« pa so vlekli ostanke povrtin in druge krame s tržnice, kjerkoli se je ta že nahajala. Balzam za moje oči je bilo gledati ljudi, ki se na velemestnih ulicah še pozdravljajo in pogovarjajo ter ne buljijo v mobilne naprave. Ne da tukaj ne bi bilo omrežij, saj sem odkril park, kjer so bili vsi priklopljeni na očitno brezplačno omrežje, le zlepa nisem videl koga, ki bi se po ulici hodeč igral z novodobnimi napravami. Kišinjev se mi je zdel ogromen, tudi zato, ker ni strnjen, temveč se med množico parkov razpršeno razteza po valoviti zeleni pokrajini. Bližina Črnega morja mu daje prijetno klimo, a s severa zna prav tako zaviti mrzel piš z obilico snega. Seveda vse ob svojem času.

Presenetili sta me čistoča in skrita revščina. Ulice in ceste so sicer urejene, a travi in regratu puščajo vso svobodo, da obraste vse pločnike in obrobja cest. Da bi mi v oči padel kakšen arhitekturni presežek, se ni zgodilo, sem pa ob brezskrbnem pohajkovanju po stranskih ulicah opazoval revne, na pol lesene hiše, ki so slonele na stavbah glavnih ulic. Obdajala so jih blatna dvorišča, po katerih so se preganjali piščanci in poležavali psi. Tega »zakotnega« kraja tudi don Bosko ni spregledal in pozabil. Od leta 2005 salezijanska skupnost tu vodi mladinski center in zatočišče za družine v stiski.

Spodobilo se je, da sem skušal svoje neznanje o tej od leta 1991 neodvisni, nekdanji državi Sovjetske zveze, čimprej popraviti, zato sem obiskal narodni muzej etnologije in naravne zgodovine ter mestni muzej. V obeh sem bil edini turist (!), prijazne »babuške« pa so kaj hitro obupale z razlagami, ko so spoznale, da ne razumem rusko ... Močno me je razočaralo spoznanje, da je v Moldaviji uradni jezik romunščina. Dan in pol sem bil prepričan, da poslušam eksotično »moldavščino« ...

V parku glavne ulice se poleg socialističnega parlamenta in v primerjavi z njim prav majhne pravoslavne katedrale nahaja tudi kip, ob katerem so se vsi fotografirali. Vsi so ga poznali in ga ponosno predstavljali. Kip predstavlja moldavskega vojvoda Štefana Velikega (Ștefan cel Mare), ki je med letoma 1457 in 1504 suvereno vladal Moldaviji. Pravoslav-

na cerkev ga od leta 1992 časti kot svetnika. Nikjer pa nisem opazil kipov kasnejših »junakov«, ki jih po slovenskih krajih ne manjka. Moldavci so jih ob osamosvojitvi mimogrede pospravili ...

Kljub nerazvitosti se Moldavija ponaša z vini in največjo vinsko kletjo na svetu v Cricovi. Oglad le-te so mi vsi predlagali, zato sem se ji izognil. Peljal sem se mimo in videl dovolj. Urejeno za tipični masovni turizem. Tudi vino je bolj kot ne turistični proizvod, saj sem ga v preprostih gostilnah in barjih zaman iskal. Povsod so točili pivo in celo vrsto vodk ... Sem se pa zato kot novodobni menih zadnji dan raje odpravil na ogled podzemnega samostana Marijinega vnebovzetja v Stari Orhej (Orheiul Viechi). Ko sem se po ozkem (umetnem) hodniku spuščal do samostanskih prostorov z majhno kapelico, sem poleg gospe, ki je očitno pospravljala prostore, napolnjene z ikonami, svečami in knjigami, ob vratih zagledal starega meniha, kako je sključen pisal. Neponovljiva podoba. Kot tudi pogled na čudovito pokrajino reke Reut skozi vrata, kamor je nekoč vodila pot po previsnem apnenčastem klifu.

Ob koncu obiska sem slučajno padel v gručo ljudi, ki so si ogledali nastop otroških folklornih skupin. Vse je potekalo tako rekoč na ulici, pred vhodom v neko osnovno šolo. A otroški žar v očeh in ponos v kostumih sta mi dala vedeti, da tod živijo zdravi ljudje, ki se zavedajo svojih korenin ...

ŽELIMELJSKO DREVO SVOBODE (ST)RASTE ŽE 25 LET

Praznovanje srebrnega jubileja Gimnazije Želimlje in Doma Janeza Boska

V nedeljo, 23. 10. 2016, je Želimlje napolnila večstoglava množica prijateljev tamkajšnje gimnazije, ki je skupaj z Domom Janeza Boska praznovala četrtsotletnico svojega obstoja. Nasmejani obrazi dijakov in zaposlenih so obiskovalce povabili na ogled slavnostne prireditve z geslom »stRASTemo«, ki je opravičila visoka pričakovanja: iz prepleta glasbe, igre ter slavnostnih govorov je velo spoznanje, da je mogoče na gimnazijo drevo, ki je zraslo iz pred 25 leti zasejanega semena, pogledati s ponosom, na leta, ki so pred njo, pa z optimizmom.

Peter Polc, direktor Zavoda sv. Frančiška Saleskega in ravnatelj gimnazije, se je v uvodnem pozdravu zahvalil vsem, ki so v času, ko je zavel duh poosamosvojitvene svobode, vizionarsko zavihali rokave in iz nekdanje verske šole naredili prvo zasebno gimnazijo na Slovenskem. Izpostavil je pomen ustanove, ki ji rast in neovirano delovanje omogočajo razumevanje ustanovitelja, salezijanske skupnosti, dobri odnosi z državo, vpetost v lokalno okolje ter predvsem prizadevno delo vseh zaposlenih ter zaupanje staršev, ki v šoli prepoznajo okolje, ki mlade spodbuja pri intelektualni ter duhovni rasti. Dr. Andreja Barle Lakota, državna sekretarka na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, je podčrtala spoznanje, da Republika Slovenija ceni in omogoča razvoj zasebnega šolstva, ki ga razume kot obogatitev šolskega prostora. Ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore je v

imenu krajevne Cerkve izrazil zahvalo bratom salezijancem, ki so ostali zvesti svoji karizmi in se nenehno trudijo za celostno vzgojo mladih. Dr. Janez Vodičar, eden ustanoviteljev gimnazije in še danes njen profesor, se je spomnil negotovih začetkov, ko je bila bojazen, ali bo projekt uspešen in bo drevo zraslo ter obrodilo sadove, še kako živa. Tudi v najdrznejših sanjah si ni predstavljal, da bo v Finžgarjevi dolini »pod svobodnim soncem« nastalo tako uspešno in živahno okolje, ki mladim širi vsa mogoča obzorja. Prvi želimeljski dijak, ki se je kasneje pridružil profesorski ekipi, mag. Jurij Pavel Emersič, je duhovito izrisal zgodovinski razvoj gimnazije in odgovornost pedagoških delavcev, ki morajo biti mladim, kot pravi don Bosko, opora in spodbuda. Zadnji govorec, salezijanski inšpektor mag. Janez Potočnik, se je v svojem nagovoru, svojevrstni zahvali Bogu, dotaknil pomena gimnazije, ki ga je imela za njegov osebni razvoj in ga ima še danes za vse tiste, ki so z njo povezani.

Jedrni del prireditve je bila bogata glasbeno-odrška postavitev, ki sta jo režirala in povezovala Klara Pavlinič in Gašper Govekar, izvirno glasbeno podobo pa ji je dal Blaž Podobnik. Nastopajoči dijaki so ponazorili življenje drevesa, ki je simboliziralo gimnazijo, njegova rast pa zaznamuje življenje tistih, ki se znajdejo pod njegovo krošnjo. Po prireditvi so se udeleženci zbrali pred šolo in se se dolgo zadrževali v klepetu s prijatelji, ki jih morda niso videli že leta. Številni prijateljski objemi in okusna pogostitev so uspešno pregnali hlad jesenskega večera.

Veseli, da so del želimeljske zgodbe in da so preživeli tako bogat dan, so obiskovalci mladostni 25-letnici zaželeli še veliko blagoslova in uspešnih let delovanja.

Ales Vrbovsek

Bodimo kakor otroci

JANEZ VODIČAR

Nisem edini, ki sem imel kdaj to srečo, da sem lahko v miru in s primerne razdalje opazoval otroke pri igri. Gotovo nas je mnoge že začudilo, kako se otroci znajo samostojno igrati, le če jim damo priložnost za to. Naše vmešavanje in prevzemanje pobude jim pogosto bolj škodi kot koristi. Bo kdo rekel, da že, že, ampak ko pa pride do joka, takrat je treba hitro posredovati. Ne bi se prehitro strinjal s tako trditvijo. Pred kratkim so se trije otroci igrali in eden je padel. Ker k sreči ni bilo nič hudega in odrasli nismo bili tako blizu, da bi takoj posredovali, sta druga dva otroka pritekla k jokajočemu otroku. Človeku zapoje srce, ko vidi, kako zmore otrok tolažiti drugega otroka. Nežno in s tistim pravim občutkom, ki se nam zdi, da je lahko le sad dolgotrajnega učenja, pokaže svoje sočutje in bližino. Namesto igre so ti trije otroci zmogli veliko več, kot zmorejo odrasli. Brez pomisleka brez velikega spraševanja kako in kaj so potolažili padlega prijatelja.

Kolikokrat smo se ujeli v občutek, da bi komu radi pokazali svoje sočutje, ga vsaj potrepljali po rami in mu rekli: »Saj bo šlo,« pa se je v nas prikradel ta in oni pomislek. Najprej: kaj bodo pa drugi rekli. Nato: kako bo to razumel sam trpeči. Končno smo si rekli, da je bolje vse skupaj pustiti, se umakniti, saj tako in tako ne moremo storiti nič pametnega. Kljub tej zadnji tolažbi se nismo dobro počutili. Zdelo se nam je, da smo zatajili na celi črti. Človek pred nami v svoji nemoči, bolečini, brezupu, taki ali drugačni preizkušnji in mi se hladno umaknemo. Težko si je izbiti iz glave človeka, ki nas potrebuje in nismo nič storili. Saj se hitro začnemo opravičevati, da je kdo bolj primeren, ali da nas tako in tako ne potrebuje in bi beseda, ljubeča gesta storila več slabega kot dobrega. Slaba tolažba za nas, še manj za tega, ki je takrat potreboval našo tolažbo.

Iz evangelijev vemo, kako je to živel Jezus. Pripoved o krvotočni ženi, ki je dolga leta trpela tako telesne kot duševne bolečine, je jasna. V veliki množici ljudi, ko so se Jezusa mnogi dotikali, jo je prepoznal. Pustil ji je dotik in namenil ji je besedo. Predvsem jo je v tej brezimni množici poklical, jo spet priklical kot vredno osebo nazaj v življenje. Tolažba, moč, ki jo je pri Jezusu dobila, ji je dala ne le notranje tolažbe, ampak tudi telesnega zdravja. Poznamo tudi, kako učencem pravi, da naj pustijo otroke priti k njemu. Prav tako opazi na drevesu Zaheja in ga potolaži v njegovi osamljenosti. Brez velikih čudežev; šel je le z njim v njegovo hišo in bil pri njem na obedu. Jezus nam jasno pravi, kaj je treba. Videti bližnjega in k njemu pristopiti. Ne razmišljati, kdo je ta žalostni, kaj je dobro ali pametno storiti, ampak kot usmiljen Samarijan storiti, kar čutimo, da moramo.

Res to čutimo? Si še lahko prikličemo v spomin zgoraj omenjene otroke? Niso razmišljali, bili so sredi igre, a so vseeno stekli k na tleh jokajočemu otroku in ga potolažili. Ne storijo vedno tega, pogosto zbežijo, še posebej, če čutijo, da so sami povzročil bolečino svojemu prijatelju. Odrasli smo in še ne pomeni, da smo zaradi tega izgubili občutek za drugega. Obudimo in pustimo otroku v sebi, da bo znal in zmozel pristopiti k žalostnim. Ni treba veliko, že sama pozornost, bližina in sočutje lahko tolažijo. Tudi če imamo slabo vest, nas naj ne bo strah stopiti k žalostnim. Ne le da bomo popravili, kar smo zagrešili, odrešili bomo sebe in osvobodili dobro, ki spi v nas. Dela usmiljenja so nam pisana na kožo. Če jih ne živimo, v sebi dušimo največje bogastvo: božje otroštvo, ki nam je bilo dano zastonj.

Dvigalo

Nad Rakovnikom poleg dveh veličastnih zvonikov že lep čas kraljuje tudi gradbeno dvigalo. Ko so ga postavljali, so nekateri menili, da dvigala res ne potrebujemo, češ, saj smo včasih vse naredili brez njega. Toda v nadaljevanju se je izkazalo, da brez dvigala delo ne bi šlo naprej. Z občudovanjem opazujem delavca, ki dvigalo usmerja. Usmerja ga daljinsko. Ko so bila dela še pri temeljih, je kar iz tal usmerjal voziček in spuščal jeklenko gor in dol ter dvigalo obračal na levo in desno. Vsako jutro je 'pilot' prvi visoko tam gor v svoji hišici, ki se vrti skupaj z njim na levo in desno in kakor velikan pomaga dvigovati odre, deske, opaže in drugo gradbeno orodje. Dejstvo je, da je dvigalo zares nepogrešljivo. Dviga težka bremena visoko v zrak in jih brez ovir in ovinkov do centimetra natančno postavi tja, kamor so namenjena. Še dobro, kajti delavci zares garajo. Trdo si zaslužijo svoj vsakdanji kruh.

Premišljuje. Mar ni za salezijance tisk, tiskarna in založba kakor dvigalo pri vzgoji mladine? Tisk dviga duha in raven kulture, olajša delo vzgojiteljem, učiteljem, staršem, tudi duhovnikom in katehetom ter jim na kateder polaga novo gradivo in sodobne pripomočke.

Zgodovina salezijanskega tiska na Slovenskem je že dolga. Močno je vpeta v Rakovnik. Lastno tiskarno in knjigovoznico so salezijanci ustanovili leta 1922. Po skromnih začetkih se je tiskarna selila iz kletnih prostorov rakovniškega gradu v glavno zavodsko stavbo (sedanji pastoralni dom) in leta 1941 v na novo sezidano stavbo za cerkvijo (danes Salve). Tiskarna je dobila glavne prostore v pritličju, knjigovoznica pa veliko dvorano v prvem nadstropju. A komaj sta se obe dejavnosti v teh lastnih prostorih živeli, je prišel udarec kakor ogenj: 1945. je komunistična oblast tiskarno in knjigovoznico zatrla s tem, da je zaplenila in odpeljala stroje z vsemi tiskarskimi in knjigovodskimi orodji in z njimi verjetno začela tiskati prve izvide Slovenskega poročevalca. 1939. je bila ustanovljena tudi Mladinska založba (na Starem trgu 30 v Ljubljani), ki

se je osredotočila na mladinske in vzgojne publikacije. Leta 1945 je sicer še nekaj časa obdržala svoje ime, a so jo poddržavili in pozneje preimenovali v vsem nam znano Mladinsko knjigo. Založniška dejavnost je zopet oživela po letu 1991 in to v istih prostorih, ki so bili končno, čeprav v slabem stanju, vrnjeni. Pred enim mesecem je v teh prostorih upravnih prostorih naše Založbe in trgovine Salve na Rakovniku zagorelo. Hvala Bogu, da so gasilci hitro posredovali in pogasili ogenj, ki je gorel dobre pol ure. Gasilci še niso odšli, že je skupina mladih pridno praznila vodo iz trgovine in prostorov pod žariščem požara. Ni bilo čutiti obupa. Ravno nasprotno. Ni še minil dan ali dva, ko je Založba že začela delovati – sicer v zasilnih prostorih – z nezmanjšanim ritmom. In kot mogočno znamenje Marijinega varstva smo med zoglenelimi stvarmi našli Jeričevo podobo Marije Pomočnice – skoraj nedotaknjeno in po čudežu ohranjeno.

Preživela Jeričeva Marija Pomočnica je kot znamenje, da je Marija naše dvigalo. Ona iz svojega prestola vse postavlja na pravo mesto, tako kot mora biti. Tudi tisto gradbeno dvigalo je danes opravilo veliko dela. Majcnova hiša že dobiva vidno podobo. Upravni prostori Salve se že prenavljajo. V Marijine in Majcnove roke izročamo že več kot 20 let trajajoči denacionalizacijski postopek za odškodnino zaplenjene in odvezete Salezijanske tiskarne na Rakovniku.

Hvala vam za molitev, besedo spodbude in podpore ob požaru in pri gradnji Majcnove hiše. Se priporočamo. Nad vse vas kličemo blagoslov Marije Pomočnice, da bo naše in vaše življenje in delo obrodilo bogate sadove.

Marko Košnik, ravnatelj

Svoj dar lahko nakažete na:

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Namen: 400-01 Obnova Rakovnik

TRR: SI 56 2420 0900 4141 717

referenca: 400-01, požar 400-02

Darovalci: glej stran 10.

Iz usmiljenja ga je izvolil

PRIPRAVIL JANEZ SUHOVERŠNIK

Geslo papeža Frančiška »miserando atque eligendo« (iz usmiljenja ga je izvolil) nas vabi, da sredi sveta in dela nikoli ne pozabimo na bistveno, na našo izvolitev, na našo poklicanost. Cestnarja Mateja je ganil Jezusov usmiljen pogled. Prevzet od tega srečanja vstane in gre za njim.

Neki človek je dolgo stal pred kavnim avtomatom. Ker se ni mogel odločiti, katero vrsto kave bi si izbral, je nekemu naključno mimoidočemu dejal: »Teško se je odločiti.« Ta mu je odgovoril: »Kaj pa iščete?« »Dve stvari,« mu je dejal, »ampak, danes nobene ne najdem. Prva je dolga kava z mlekom in druga je znameenje od Boga v mojem življenju.« Naključno mimoidoči ni pričakoval tako življenjskega odgovora, zato ni vedel, kaj bi neznanцу odgovoril. Po skupnem pregledu mogočih izbir kavnih napitkov mu je odgovoril: »Vaše zelene kave ni na tem seznamu, tako da se ji boste morali odpovedati ali pa jo zamenjati z drugo vrsto kave, nikakor pa se ne odpovejte iskanju Božjih znamenj v svojem življenju.«

Simbolična zgodba nas hoče spomniti na stisko današnjih mladih, ki stojijo pred življenjskimi odločitvami. Mnogi imajo težavo že pri izbiri prave šole v množici ponudbe. Večina jih vseeno pride do zelene izobrazbe in tudi poklica. Nekaterim se celo nasmehne sreča, da dobijo dobro zaposlitev v poklicu, za katerega so se izobrazili. Pred večjo težavo pa se mladi znajdejo, ko se je treba odločiti za pravo življenjsko pot ali poklicanosti. Jezus je cestnarja Mateja poklical, ko je ta že imel svoj poklic, službo, denar, verjetno se je tudi že osamosvojil. Pomeni, da Jezus od mladih ne pričakuje, da bi stali križem rok in samo čakali na njegov klic, ki bi jih usmeril v življenje. Prav tako bi lahko rekli, da je bil cestnar Matej podoben današnjim mladim tudi z vidika komunikativnosti, saj je opravljal službo cestnarja, kjer se je srečeval in pogovarjal z veliko ljudmi hkrati, kakor to radi počnejo mladi, ko lahko

po elektronskih napravah in socialnih omrežjih hkrati komunicirajo z več ljudmi.

Cestnar Matej je zato vsem mladim tega časa velik zgled, ker se ni dal uspavati finančni preskrbljenosti in zagotovljenemu družbenemu položaju, ki ga je užival, ampak je ostal občutljiv za Božji namig in besede. Dajmo se tudi mi najti Jezusovemu usmiljenemu pogledu, ki nas bo mogoče popeljal iz cone udobja in nam pokazal pravo pot življenja in sreče.

MOLITVENI NAMENI

NOVEMBER

Za družino, da bi bilo v njej več skupne in osebne molitve, ki nas edina z Božjimi darovi napolnjuje in osrečuje.

DECEMBER

Za naše državne voditelje, da bi sprejemali zakone, ki so v skladu s krščanskimi vrednotami.

JANUAR

Za mir na svetu in solidarnost bogatih z najbolj ubogimi.

DOBROTNIKI ZA OBNOVO RAKOVNIKA

OD 7. 9 DO 25. 10. 2016

T. Balažič; M. Brus V.; R. Brezavšček; M. Dremelj; C. Fišter; M. Hauptman; D. Huth; F. Korošec; M. Klemenčič; M. Končan; A. Lapanja; J. Lukežič; A. Matjašec; S. Matko; M. Marolt; N. Marinič; M. Nagode; P. Osvald; I. Otrin; A. Peterca; B. Pirnat; I. Polak; J. Rejec; F. Rihhtar; Družina Podbevšek; A. Pirc; A. Ribič; L. Selan; M. Stopar; skupina starejših Rakovnik; A. Škulj; J. Škrinjar; M. Svagelj; P. Turk; M. Vesel; V. Močnik; M. Vojska; A. Zupančič; J. Urbanc; R. in M. Žitnik. Požar: J. Bedenčič; F. Cankar; I. Čelik; M. Hostnik; J. Maček; A. Pirtovšek; K. Škibin; A. Zaletelj in nekateri neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

Marija, mati usmiljenja

**O, Mati neskončnega usmiljenja,
ki si nam v svoji dobrohotnosti
prihitela na pomoč,
pomagaj nam,
da bomo osvobojeni vsega,
kar nas more vkleniti.
Utrdi našo vero,
da bomo usmiljeni, kot si bila ti,
in bomo sledili Gospodovemu klicu.
Dan in noč varuj pot naših korakov
in osvobodi nas vsega hudega!
Skrbi za naše družine in skupnosti,
za našo salezijansko družino
in za mlade, ki si nam jih zaupala.**

**O, Mati neskončnega usmiljenja,
naj se tvoja navzočnost
znova rodi v naših srcih.
Naj tvoj dobrohoten
materinski pogled
vodi notranjo pot,
ki jo moramo prehoditi.
Naj tvoje svete roke
blagoslavljuje poslanstvo,
ki ga moramo izpolniti.**

**O, Mati neskončnega usmiljenja,
naj nas tvoje srce združi
s Kristusovim srcem
in naj nas nič ne loči
od njega in od tebe.
Amen.**

Ángel Fernández Artime, sdb
vrhovni predstojnik

Gori!

Petek, 23. september, ura je 13.05. Topel jesenski dan, zunaj sije sonce, napovedujejo lep konec tedna. Na založbi Salve pa se je v tem trenutku ustavil čas. Ni zmanjkalo dela ali elektrike. Sodelavec priteče v delavnico, zagradi gasilni aparat, zakliče: »Gori« in že tečeva v upravni del, od koder se je iz ene od pisarn kadilo. Kako težko se v tistem trenutku spominjam predavanj o varnosti pri delu, kjer so nas poučevali o ravnanju v primeru požara. Roka dela skoraj nagonsko. Izvlečem varovalko, usmerim cev, stisnem ročko ...

Gasilni aparat opravlja svoje delo in ga za trenutek opravi. Plamen izgine. A kot da bi se le skrilo in nabiralo moč za še močnejši udarec. Plamen se znova pojavi, izmenjujemo se pri gašenju, z vsakim trenutkom pa je ogenj močnejši in v prostoru je vedno več črnega dima. V sosednjo sobo hodimo k odprtemu oknu zajemat zrak, medtem se v mislih prepričujem: »Saj bo, nekdo ga bo že ukrotil.«

Spet se zaganjamo proti žarišču, vidljivost je zelo slaba. Po nekaj minutah vidimo, da je za nas bitka z ognjem izgubljena. Gasilci so na poti. Ko se umikamo iz pisarniških prostorov, vidljivosti ni več. Tipam pred sa-

bo, da najdem pot ven, vmes se sliši pokanje stekla in klici: »Je še kdo tu? Gremo ven!« Od zunaj skoraj molče opazujemo plamene, ki hitijo na svobodo, vsi smo zamišljeni, tu pa tam pade kakšna beseda. Minute se zdijo dolge. »Kje so gasilci?«, se sprašujemo. Prišli so v slabih 15-ih minutah po klicu.

Ko razmišljam, da so se v teh 15-ih minutah oblekli, pripeljali čez celo Ljubljano in našli Rakovniško 6, si priznam, da so bili zelo hitri. Hvala, gasilci! Dva stečeta s cevjo po stopnicah v prvo nadstropje, dva gasita z lestve in požar je v nekaj minutah pogašen. Čez kakšno uro si dovolimo ogled pogorišča. Stene sevajo vročino, hodimo po vodi in odpadlem ometu, vsi prostori so črni od dima, ki se je prijel in zažrl v sleherni predmet. Šest izpraznjenih gasilnih aparatov je dokaz, da smo storili, kar je bilo v naši moči. Bogu hvala, smo jo vsi odnesli brez poškodb. Začnemo z grobim čiščenjem prostorov, pri tem nam pomagajo prostovoljci, bogoslovci in salezijanci z Rakovnika. Tudi vam gre zahvala! Prihajali so dnevi selitev v začasne prostore in ponovni zagon dejavnosti. Čas teče naprej. Močnejši za eno izkušnjo in preizkušnjo gremo naprej!

Marko Mulej, Salve

»Capljal sem po stopinjah svetnikov«

Tako skromno je salezijanski misijonar Andrej Majcen zapisal za uvod v svoj zlatomašni duhovni dnevnik, maja 1983. Raziskovalci življenja in dela Božjega služabnika Andreja pa lahko zatrdimo: Ni le capljjal, kakor se je ponižno izrazil, temveč je krepko stopal po poti svetosti, kar nakazuje v grščini tudi njegovo ime Andrej, ali po slovensko Hrabroslav; oče ga je vedno klical Slavko, in njegovi domači prav tako.

Majcnova svetost je dokazljiva. Pa ne zato, ker je bilo v mariborski baziliki Matere usmiljenja, kjer je bil Andrej krščen, letos blagoslovljeno spominsko obeležje. Salezijanski inšpektor Janez Potočnik je ob blagoslovitvi poudaril, da je misijonar Andrej vsako leto pobožno praznoval svoj krstni dan in sam zapisal: »Moj najsvetejši dan je za vse življenje ostal 9. oktober. Večkrat v življenju sem obnovil krstne obljube. V cerkvi Matere usmiljenja sem bil deležen milosti vseh milosti, da sem postal Božji otrok.«

Njegova svetost tudi ni dokazljiva le iz njegovih pisem, katerih izbor so vietnamski sobratje natisnili in izdali v vietnamščini in v angleškem prevodu. Kar pa so mu pisali iz Vietnama (in od drugod), je eden njegovih naslednikov, zdaj profesor prava na Salezijanski papeški univerzi v Rimu, Giuse Đo Đuc Dung, zvrstil v seznam prek 1300 pisem in jih nadsto prevedel v italijanščino, da so nam bolj dosegljiva in razumljiva.

V začetku letošnjega septembra nas je obiskal tudi vrhovni postulator Pierluigi Cameroni iz Rima, ki je s strokovnjakinjo dr. Lodovico Zanet preverjal kakovost našega raziskovanja v preteklem letu: srečal se je z voditelji škofijskega postopka za beatifikacijo in kanonizacijo Božjega služabnika Andreja Majcna, s člani zgodovinske komisije, ki mora še dokončati temeljito raziskavo o njegovem življenju in poslanstvu v Sloveniji, v Vietnamu in na Kitajskem. Izbrani predstavniki prič iz Vietnama, Srbije, Slovenije, Italije in Avstrije, ki so Majcna poznali, so nadvse odgovorno, osebno in prepričljivo potrdili njegovo svetost s svojimi pričevanji na temelju lastnih izkušenj in uslišanj. In zdaj smo na vrsti mi!

Vrhovni postulator iz Rima Pierluigi Cameroni na delovnem obisku pri vodstvu postopka za beatifikacijo Božjega služabnika Andreja Majcna (Ljubljana, 9. september 2016)

Tu smo pri jedru našega osebnega odnosa do Božjega služabnika Andreja. Zadnjih dvajset let življenja (1979–1999) je preživel v Ljubljani na Rakovniku. Nagovarja nas kot goreč misijonar, kot skrben vzgojitelj duhovnih poklicev, kot vesel, pristen in srečen redovnik in duhovnik, kot neutruden spovednik in duhovni voditelj, pravi njegov dober poznavalec, sedanji inšpektor Janez Potočnik. Prav to so področja, na katerih bo priprošnja Božjega služabnika Andreja Majcna posebno dobrodošla v življenju naših družin: kot opravljanje devetdnevnic, kot molitev ob podobici s koščkom blaga iz njegovega duhovniškega oblačila ... Morda se bomo sredi kake velike preizkušnje zatekli k njegovi priprošnji. Zanesljivo ne zaman! O tem že doslej pričujejo mnogi! Pa ne pozabite sporočiti uslišanj na Rakovniško 6 v Ljubljani, preprosto pod geslom: Majcen! Naj bo slavljen Gospod v svojih svetnikih!

A. Slavko Snaj
vicepostulator v postopku za kanonizacijo
Andreja Majcna

misijoni

Utrip iz Mozambika

S. Zvonka Mikec, hmp

24. junija sem praznovala 25 let prihoda v Afriko. Bogu sem se zahvalila za ta jubilej in za vse, kar sem v teh 25 letih doživela v Angoli in Mozambiku. Bogu sem hvaležna za vse, kar sem lahko v teh letih dobrega storila, predvsem pa za zdravje. Nekaj malarije sem izkusila tudi sama, tako sem bližje tistim, ki se z njo velikokrat borijo. Precej nevarnih poti in kilometrov sem prevozila, nešteto revnih sem srečala in mnogim sem bila desna roka ter pomoč, da so danes hvaležni za lepše in bolj dostojno življenje.

NEŠTETO OBRAZOV, NEŠTETO SPOMINOV

Po 18 letih dela v Angoli so mi predstojnice zaupale novo poslanstvo in delo v Mozambiku. Moje življenje se je ponovno začelo. Predstojnice so me prosile, da se poslovim od Angole in mi v začetku leta 2010 zaupale novo polje dela v Mozambiku. Tudi Mozambik je bil

portugalska kolonija, torej s podobno zgodovino kot Angola. Tudi ta dežela je preživela leta vojne za neodvisnost in državljansko vojno do leta 1992. Zgodovina dela sester hčera Marije Pomočnice v Mozambiku pa je precej drugačna od angolske, saj so prve misijonarke prispele v Mozambik še v kolonialnem času, leta 1952, in

so takrat skrbele za državni kolegij v Namaachi. Danes sta med nami še dve sestri iz tistih časov, najstarejša, sestra Karla, ima 99 let. Leta 2010 je bilo v Mozambiku že 11 misijonskih postojank, kjer imamo šole, internate za deklice, sirote brez staršev ali iz težkih družinskih položajev. Tako skrbimo za 170 deklic,

le v Chiure, na severu države, v Nakali pa začnemo novo polje dela. Ljudje nas neusmiljeno prosijo, naj začnemo z otroškim vrtcem in opismenjevanjem za dekleta. Dela je res veliko, zato z veseljem sprejmemo med nas tudi prostovoljce in laiške misijonarje.

V novem poslanstvu imam možnost bolj od blizu poznati realnost našega dela, bolje spoznati Mozambik, ker delujemo na različnih konjih dežele.

v šolah pa za približno 10.000 dijakov. Moje delo in poslanstvo v teh 6 letih je bilo v noviciatu v Namaachi, kjer sem skrbelo in vodila dekleta, ki se pripravljajo na redovniški poklic in prihajajo iz raznih pokrajin v državi. Trenutno imamo 5 novink, od teh je ena iz Angole.

RAZŠIRJENO DELOVNO POLJE

A ker ima Bog vedno svoje načrte, je tudi zame letos pripravil ponovno presenečenje. Dobil sem novo odgovornost, da kot inšpektorica naše province v Mozambiku animiram in vodim 11 misijonskih skupnosti, v katerih živi 55 sester, od teh čez 30 domačink. V prvem delu leta sem že obiskala vse skupnosti, pozdravila nešteto otrok in mladih v naših šolah in obenem spoznala položaje, v katerih ustanove živijo in delajo. Ni lahko. Poleg naravnih težav, ko v nekaterih predelih dežja in vode primanjkuje, drugje so poplave, se v državi borimo z veliko revščino. V zadnjih dveh letih se je ponovno odprla »politična rana«, zato živimo v negotovosti. Na nekaterih predelih je država celo v vojnem stanju zaradi pomanjkanja dogovora med vodilnima strankama FRELIMO (Osvobodilna fronta Mozambika) in RENAMO (Narodni odpor Mozambika). Pripravljajo se težko pričakovani pogovori s posredovanjem tujih mediatorjev in predstavnikov Cerkve.

V novem poslanstvu imam možnost bolj od blizu poznati realnost našega dela, bolje spoznati Mozambik, ker delujemo na različnih konjih dežele. Obenem pa se mi odpirajo novi izzivi: spoznavala bom potrebe in iskala možne rešitve, odvisne od pomoči dobrih ljudi, ki so naša desna roka v vsem misijonskem poslanstvu. Trenutno se pripravljamo na obnovo šol

JUBILEJNO PRAZNOVANJE

Marca smo imele velik obisk. Vrhovna mati hčera Marije Pomočnice, s. Yvonne Reguat, je bila med nami 10 dni in obiskala več naših skupnosti.

Naša inšpektorija se pripravlja na praznovanje 25-letnice ustanovitve, ki jo bomo praznovali 24. januarja 2017. Zato molimo, da nam Bog pošlje poklicev, kajti žetev je res velika, delavcev pa malo. Hvaležne smo, da s pomočjo mnogih dobrotnikov vzdržujemo naše misijonsko delo in tako omogočamo neštetim otrokom lepši danes in jutri.

Vsem bralcem Salezijanskega vestnika se priporočam v molitev in se zahvalim vsem, ki nas podpirate duhovno in materialno. Naj bo Bog vsem bogat plačnik že tu na zemlji.

»Vsem sem postal(a) vse zaradi evangelija.«

Večne zaobljube s. Barbare Poredoš

Te besede apostola Pavla si je za svoje geslo izbrala s. Barbara Poredoš, ki je v soboto, 22. oktobra 2016, v Murski Soboti izrekla svoje večne zaobljube v Družbi hčera Marije Pomočnice. Slovesno bogoslužje je vodil murskosoboški škof, salezijanec Peter Štumpf. Svoje zaobljube je s. Barbara položila v roke zastopnice vrhovne predstojnice, s. Paole Battagliola, ki v tem času opravlja vizitacijo v slovensko-hrvaški inšpektoriji sester salezijank. Župnijsko občestvo, sorodniki, mladi, člani salezijanske družine, sodelavci in prijatelji so se skupaj s sestrami hčerami Marije Pomočnice veselili dokončnega odgovora s. Barbare na Božji klic.

S. Barbara prihaja iz župnije Dolsko pri Ljubljani. O Božjem klicu je zapisala takole: »Nekega dne se prebudim v sobi hiše sester HMP, kjer sem sodelovala na gospodinjskem tečaju, in ob pesmi 'O Srce Božje, slišim Tvoj glas,' ki je prihajala iz sestrskapele pod mojo sobo, se v meni zgane: 'Barbara, zakaj ne bi tudi ti postala ena izmed teh sester?' Za hip se zdrznem in v sebi takoj odreagiram: 'O to pa že ne!'« Toda Gospodov glas ji ni dal miru. »V meni se je vse bolj izklesovala podoba Dobrega Pastirja ter Ženina, za katerega je vredno darovati vse - tudi odpoved kariere in lastni družini. Nemogoče? Mnogi ljudje so bili v to prepričani, meni pa glas vesti ni dal miru. Znova sem postavila na tehtnico svoje življenje z vidika tostranskosti in večnosti.« In tako se je odločila za Boga.

S. Barbara sedaj deluje v Murski Soboti v vzgojno pastoralnem poslanstvu tamkajšnjega vrtca Lavra in v župniji. Zgodba Gospodovega klica in njenega odgovora nanj se bo nadaljevala tudi in predvsem v vsakdanjem življenju.

Foto Tomaž Berke in sestre HMP

CERKNICA

Srečanje jubilentov

(FOTO 1)

Na župnijskem pastoralnem svetu smo se spraševali, kaj bi lahko naredili, da bi se župnijsko občestvo bolje povežalo. Naj se več ljudi odloči za bolj redne duhovne spodbude, povečajmo obisk delavniške maše in zakramentov ... Organizirajmo župnijski dan! Kako pa to sploh izgleda? Skvati naj pripravijo športne igre! Župniji naj se predstavijo različne skupine! Povabimo zakonske jubilate!

Odzvalo se je dvajset zakonskih jubilentov. Slovesno mašo je ob somaševanju cerkniških duhovnikov daroval lanskoletni novomašnik brat Mitja M. Ponikvar. Največja zahvala za skupno prehojeno pot je žarela z obrazov bisernih Jožeta in Alojzije Žnidaršič (Bajčkovih). Vsi jubilanti so prejeli tudi čudovito medeno srce, izdelek domačih gospodinj. Daritev sv. maše so obogatili pevci treh zborov in orkester, pa tudi sami jubilanti. Po maši smo se preselili na župnijsko dvorišče, nato pa v prostore SMC. Na dvorišču je bilo ob domačih harmonikaških živahno kot na tržnici, saj so s številnih stojnic vabili predstavniki različnih župnijskih skupin, da nam namenijo svojo pozornost in nas navdušijo, da se jim pridružimo. V to zasnovo se je uglaseno vključila tudi priložnostna postavitve arhivskih fotografij bisernoporočenca Jožeta Žnidaršiča, cerkniškega legendarnega fotografskega mojstra. V prazničnem vzdušju so urice do tretje popoldne, ko so bile v cerkvi za konec še pete litanije, kar (pre)hitro minile.

Ob dobrem obisku in prijetnem druženju je postalo jasno, da je sicer prvi župnijski dan dobil še en pridevnik: tradicionalni! Klara Žnidaršič

CELOVEC

72 ur brez kompromisa

(FOTO 2)

Člani Društva InicijativAngola smo se tudi letos odločili, da bomo brezkompromisno sodelovali v projektu, ki je bil letos v znamenju miru in (delanja) dobrega. S samoiniciativnimi in energije polnimi mladimi smo projekt aktivneje zagnali v osrednji avli Slovenske gimnazije in Trgovske akademije, in sicer s prižigom sveče, ki je z nami romala na vseh poteh vse dni projekta d 19. do 21. oktobra.

Sreda je bila v znamenju starostnikov. V domu za ostarele v Pliberku so nas pričakali domačnost prostorov, radovedni obrazi starostnikov in občutek sprejetosti s strani zaposlenih. Skupaj z živimi pričevalci zgodb iz časov, ko nas še ni bilo

na tem svetu, smo trli orehe, igrali namizne igre, peli, recitali pesmi in srečanje zaključili z molitvijo ter obljubo, da se še vrnemo.

V četrtek smo se najprej podali h kapucinom v Celovec. Po ogledu njihovega domovanja in cerkve smo v spremstvu s. Andreje obiskali šolske sestre sv. Frančiška Kristusa Kralja, kjer smo zmolili in zapeli nekaj pesmi. Da bi popestrili celotno dogajanje, smo se odločili okrasiti čajne svečke z napisom »Pace e bene«, ki smo jih kasneje simbolično razdelili ljudem v centru mesta ter spotoma obiskali še brezdomce. V Št. Miklavžu so nas pričakali begunci. Z otroki smo se igrali, z odraslimi pa pogovarjali o njihovih poteh in zgodbah s poti iz Afganistana, Irana, Iraka, Kitajske, Indije in Mongolije.

Zadnji dan smo namenili medreligijskemu povezovanju. Z obiskom islamske molilnice Barmherzigkeit v Celovcu smo dobili informacije o muslimanski veri. V šoli nam je tretješolec trgovske akademije Mehran iz Irana predstavil svojo zgodbo. Priključil se nam je še Amir al-Amin, imam in veroučitelj, ki je z nami delil misli o povezavi miru in muslimanske vere. Projekt smo zaključili s skupno molitvijo »Mir je naše orožje.«

Jerneja Pirc in Anja Smolnik

MARIBOR

(Ne)moč odnosa (FOTO 3)

V sredo, 5. 10. 2016, smo se po dobrih treh mesecih ponovno zbrali na že četrtem tematskem večeru „(Ne)moč odnosa“, ki poteka pod okriljem Društva SMC Maribor in Družinskega centra Objem. Tema večera je bila „Vražji dia-

log v odnosu“, o čemer nam je govorila psihologinja in psihoterapevtka Lidija Kociper. Predavateljica nam je spregovorila o osnovni potrebi v odnosu, to je potrebi po povezanosti, ki je celo močnejša od potrebe po hrani, pijači ali spolnosti. V želji, da bi bili slišani, ljubljani in sprejeti, se partnerji velikokrat zapletajo v čustvene plesse in vražje dialoge, vse z namenom, da si ponovno povrnejo občutek povezanosti in pripadnosti. Glavni ključ za varen občutek povezanosti med partnerjema je čustvena prisotnost in čustvena odzivnost. Preživeli smo prijeten, izjemno bogat in tudi nasmejan skupen večer. *Mojca Hojnik*

CELJE

10 let pevskega zbora Don Bosko (FOTO 4)

Na svetu je toliko lepega za vse nas, če le imamo oči, da vidimo, srce, da vzljubimo, in roke, da si vse to nabereмо. To je le ena izmed mnogih misli, ki so se prepletale 26. oktobra v Narodnem domu v Celju med čudovitim koncertom ob 10. obletnici delovanja MePZ Don Bosko Celje pod vodstvom Matjaža Železnika, ki se mu je pridružil tudi Otroški pevski zbor z zborovodkinjo Barbaro Železnik.

Večer je bil resnično paša za oči, ušesa in srce, saj je bilo mogoče videti in slišati več žanrov glasbe – od zborovskega petja do glasbenih izvajalcev. Vsi v dvorani, ki je bila res polno zasedena, so lahko prisluhnili Tajani Novak in Danijeli Djordjevičn na tolkalih ter violini kot tudi triu Samo & Sorodne duše. Po podelitvi Gallusovih priznanj, slavnostnem govoru žu-

pnika Toneta Liparja ter mnogih zahvalah in spodbudnih besedah, ki so prihajale z več koncev celjske regije, je sledila zaključna pesem ob spremeljavi Luka Železnika na flavti.

MePZ Don Bosko, Otroškemu pevskemu zboru in dirigentoma želimo še veliko uspehov pri nastopih, predvsem pa, da bi čutili, da je Don Boskov center njihov drugi dom, cerkev pa kraj, kjer dobijo novih moči in novih duhovnih spodbud za življenje.

Klavdija Melanšek

BUDIMPEŠTA

Izlet salezijancev bratov

(FOTO 5)

Salezijanci bratje so se na pobudo inšpektorialnega ekonoma Janeza Krnca in študenta Vilija Švarca 26. oktobra odpravili na izlet v Budimpešto in poromali k blaženemu salezijanskemu bratu Štefanu Šandorju.

V inšpektorialni hiši jih je sprejel madžarski inšpektorialni ekonom Géza Nádudvari in predstavil življenje salezijanske karizme na Madžarskem. Po ogledu salezijanske ustanove, kjer je tudi inšpektorialna hiša, jih je pospremil na ogled glavnih znamenitosti Budimpešte. Ogledali so si Matijevo cerkev, kjer so kronali madžarske kralje, cerkev v skali, od koder izhajajo puščavniki sv. Pavla, ter stolnico sv. Štefana.

Obisk in skupno druženje sta sicer maloštevilne brate utrdila v salezijanski karizmi in konkretnem redovniškem delu po zgledu bl. Štefana Šandorja, ki je zaradi mladih tvegala svoje življenje in tako zslužil mesto pri don Bosku v nebesih.

VERŽEJ

Nadobudni jasličarji so ustvarjali (FOTO 6)

V četrtek, 27. oktobra, je v rokodelski delavnici Centra DUO potekala delavnica izdelovanja jaslic iz gline pod mentorstvom Marije Bizjak. Že uveljavljena jasličarka bo letos namreč osrednja gostja in razstavljavka že 9. razstave slovenskih jaslic, ki bo na ogled v Puščenjakovi dvorani Rokodelskega centra DUO Veržej, in sicer med 2. 12. 2016 in 2. 2. 2017.

Ker vsako leto pridno sodelujejo tudi pomurski vrtci in šole, je bila delavnica namenjena ravno mentorjem le-teh. Iz gline so tako izpod rok nadobudnih jasličark nastajale podobe svete družine, ki bodo v vsej svoji lepoti zaživele na naši razstavi, v naših družinah in srcih. Čeravno je še kar nekaj časa do adventa, se razstave jaslic že veselimo, saj si obetamo ogled čudovitih izdelkov, ki bodo lepšali pripravo na božič.

Ivan Kuhar

SMP

Usposabljanje za animatorje (FOTO 7)

Drugi konec tedna v oktobru so se nekateri animatorji iz salezijanskih župnij in SMC-jev zbrali na Koprivniku, kjer so imeli skupno usposabljanje. Spoznavali so značilnosti današnje družbe, v kateri živijo mladi, se učili načrtovanja, odkrivali vloge v skupini in kako jih najbolje vključiti v skupino. V nedeljo jim je o pričevanju spregovorila inšpektorica, sestra Damjana Tramte. Močan poudarek je bil tudi na duhovnosti, tako so imeli molitev pred Najsvetejšim, skupne sv. maše in križev pot v naravi. Z željo, da bi se čutili bolj pripadni don Bosku, povezani med sabo, so polni novega znanja in idej v nedeljo zapuščali Koprivnik.

Posvet o sodobni krščanski glasbi (FOTO 8)

Na svetovni dan glasbe se je na Rakovniku odvil prvi posvet o sodobni krščanski glasbi. Med vsemi zbranimi, ki so se posveta udeležili, je bila želja, da se med sabo slišijo, spoznajo, vidijo, kaj kdo dela. Med spoznavanjem so si podelili svoje dobre prakse, težave ter pomisleke na tem področju. Sledilo je delo po skupinah, kjer so se dotaknili praktičnih vidikov v zvezi z izvajanjem in ustvarjanjem sodobne krščanske glasbe, pastoralnega pristopa v povezavi s to glasbo ter želja in sanj v prihodnosti. Vsi so bili enotni, da se je potrebno več povezovati, saj se ne poznajo med sabo, zato

bo v prihodnosti sledilo nekaj korakov ravno v to smer.

Razkrita je tema oratorija 2017 (FOTO 9)

Kot vsako leto se je tudi letos odvil Vikend ZAO, ki je namenjen druženju, izobraževanju in načrtovanju članov izvršnega in škofijskih odborov ZAO. Na vikendu je bila razodeta tema Oratorija 2017: ob 100-letnici prikazovanj v Fatimi bo to Marija. Marija jih je spremljala skozi celoten vikend, od katehez, molitev, veselega večera. Obiskal jih je tudi salezijanec Tone Ciglar, strokovnjak za don Boskov preventivni vzgojni sistem in jim predstavil nekaj bistvenih izhodišč tega vzgojnega bisera, brez katerega Oratorija ne bi bilo.

Nekaj časa so namenili tudi obisku in ogledu Vipavskega Križa ter samostana, kjer živijo bratje kapucini. Vikend so zaključili z volitvami novega vodstva. Od Sama Pučni-

ka je to funkcijo za prihodnji dve leti prevzel Timi Čížek.

IG **Blagoslov cerkve na pokopališču** (FOTO 10)

V nedeljo, 30. oktobra, je bila na Igu blagoslovitev obnovljene cerkve Vstalega Zveličarja na pokopališču na Igu. Obnovitvena dela so bila zahtevna in so trajala nekaj mesecev, vendar so bila pod budnim očesom gospoda župnika Jožeta Pozderca uspešno zaključena.

Slovesnost je vodil ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar. V svojem nagovoru je poudaril, da imamo le kristjani upanje, da nas ob prehodu čaka novo življenje. Naslonil se je na evangeljski odlomek o pomembnem, a po rasti majhnem Zaheju. Izrazil nas je: »Ali je v nas toliko otroške preprostosti, da bi si upali splezati na drevo, da bi videli Jezusa?«

Za marsikoga izmed nas sta bila posebno zanimiva blagoslovitev novega oltarja in prinašanje prta, križa, sveč ter rož. Slovesnost je polepšalo ubrano petje cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Igorja Kovačiča.

Andreja Zdravje

LJUBLJANA RAKOVNIK **80 let prihoda prvih sester HMP** (FOTO 11)

15. in 16. oktobra je bilo v Ljubljani na Rakovniku praznično. Spominjali smo se 80. obletnice prihoda prvih sester HMP v Slovenijo. Ob tej priložnosti so sestre v kapele inšpektorialne hiše v soboto obhajale zahvalno sveto mašo, ki jo je vodil salezijanski inšpektor g. Janez Potočnik. Slavje se je nadaljevalo v nedeljo, 16. oktobra, prav na dan, ko so pred 80-imi leti prišle prve sestre na Rakovnik. Med družinsko sveto mašo ob 10.30, ki jo je vodil ravnatelj salezijanskega zavoda Marko Košnik, so sestre skupaj z mladimi predstavile prve začetke. Vizitatorka s. Paola Battagliola iz Rima je izrazila hvaležnost in veselje ob tej obletnici ter nas spodbudila, da se navdihujemo ob ljubezni, žrtvi in pogumu prvih sester.

Ob spominjanju prvih začetkov v naši domovini gremo s pogumom in upanjem naprej, kakor so šle prve sestre. Rakovniška skupnost HMP se imenuje prav po s. Alojziji Domajnko, pionirki začetkov in je zato zanjo še posebej vir navdih in spremljevalka na poti.

RAJNI

naročniki SaL. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Cimerman Antonija, M. Nedelja
Ficko Marija, Boreča
Fridau Marija, Apače
Knavs Pavla, Loški Potok
Levart Pavla, Slovenske Konjice
Levstek Alojz, Ribnica
Mohorčič Katica, Ravne na Kor.
Pozdrec Matija, Melinci, Beltinci
Rakuša Silvestra, M. Nedelja
Smole Anica, Argentina
Žabnikar Francka, Radomlje

Srečevanje animatorjev po programu malih občestev

Mala občestva so način dela z mladimi, v katerem se lahko prepozna široka paleta mladih, tudi animatorji oratorija, ki jim je izziv priprave in izvedbe projekta oratorija premalo. Če skupaj z voditeljem iščete načine in vsebine, da bi se pogosteje srečali in z Gospodom preživeli kvaliteten čas, potem je za vas tu nov izziv: *program malih občestev*. V letošnjem pastoralnem letu so voditeljem animatorskih in mladinskih skupin na voljo mesečne teme, ki so neposredno povezane z oratorijem in so plod sodelovanja med društvom SKAM in Oratorijem Slovenija.

Kaj je malo občestvo?

To je skupina, ki želi preko pristihih odnosov graditi in živeti skupnost, z branjem Svetega pisma in deljenjem življenjskih izkušenj pa poglobljati svojo vero in graditi odnos z Bogom. Vzor išče v prvih krščanskih skupnostih, ko so učenci živeli v skupnosti, kjer so si s preprostimi srcem in odprto držo trudili poglobljati in dejavno živeti vero. Malo občestvo je tudi udeleževanje Slovenskega pastoralnega načrta *Pridite in pogledjte* v praksi.

Struktura srečanj malega občestva

Srečevanja dajejo mladim občutek varnosti, hkrati pa omogočajo rast malega občestva. Struktura je predlagana na način, da daje dovolj ustvarjalne svobode in možnosti, da se prilagaja potrebam in željam voditelju in članom malega občestva.

1. Srečanje naj v prvem koraku vedno poveže branje Božje besede, deljenje tistega, kar se v nas prebudi ob prebrani besedi ter deljenje občutij, spoznanj in izkušenj, ki v zadnjem obdobju najbolj odmevajo v življenju posameznika.

2. Najpogostejša izbira osrednjega dela je kateheza, saj nas sama tema spodbuja k odkrivanju globine in vodi k iskrenemu pogovoru. Posledično je tudi osrednji del lahko sestanek animatorjev, pevska vaja ali kaj drugega. Običajno se osrednjemu delu nameni večino časa, zato je zelo pomembno, da kljub temu ne zmanjšujemo pomembnosti drugih delov srečanja.

3. Malo občestvo skupaj izbere nalogo. Naloga naj ne bo navdila voditelja ali nov projekt, ampak pogovor o tem, kaj lahko vsi naredimo do naslednjega srečanja. Naloga naj bo preprosta in je namenjena odkrivanju potreb v malem občestvu in izven nje. S tem preprečuje, da se malo občestvo zapira in postaja namenjeno le sebi, hkrati pa raste v služenju in postaja pozorno drug do drugega in do sveta okoli sebe.

4. Druženje. Ta korak je enostaven in ga največkrat lahko prepuščamo spontanosti. Kljub temu je zelo pomembno, da ga vzamemo zares, saj lahko na takšen način veliko naredimo na zupanju in povezanosti skupine.

5. Srečanje zaključimo z blagoslovom, s prošnjo k Bogu, naj nas spremlja do naslednjic. V prošnjo je dobro, da še posebej vključimo tiste člane malega občestva, ki so v stiski, ki jih čakajo preizkušnje ali potrebujejo pomoč. Blagoslov je lahko na način, da drug drugega pokrižamo na čelu ali pa kot skupina izberemo druge načine.

Kvalitete malega občestva

Namen delovanja po vzoru malih občestev je, da vsak član malega občestva raste v naslednjih kvalitetah kristjana: ŽIVLJENJE Z JEZUSOM – gradim odnos z Jezusom, SKUPNOST – gradim skupnost in služim tako v malem občestvu, župniji kot tudi navzven – SLUŽENJE, PREPROSTOST – v mojem življenju dam pravi pomen bistvenim stvarim in PRIČEVANJE – s svojim življenjem pričujem na srečanjih, v župniji, v šoli ...

Usposabljanje za voditelje

Mesečne teme spletnega usposabljanja voditeljev na SKAM-ovi aplikaciji pripravlja Oratorij Slovenija. Teme sledijo že uveljavljenemu modelu »animatorskega spodbujevalnika« – AS. Oratorij Slovenija vabi mladinske voditelje, da se registrirate na <http://malo-obcestvo.si/#/prijava> in enkrat na mesec opravite enostavno spletno usposabljanje. Ob koncu usposabljanja pa prejmete gradivo za srečanje z animatorji. Za dodatne informacije pišite na: pisarna@oratorij.net.

Tomaž Mivšek

		SESTAVILA MATEJA	DECILITER (POG.)	PTICA UJEDA	OZEK USNJEN TRAK	IGRALKA IDA KRAVANJA	ROJAK (PUBL.)
		KRAJŠE URADNO SPOROČILO					
		GRŠKA MUZA					
		NAJVIŠJI VLADARSKI NASLOV					
		IRENA LESAR			GRŠKA ČRKA		
		DOKTOR (KRAJŠE)			KRŠČANSKA MOLITEV		
SALEZIJANSKI VESTNIK	PROST. GAS. DRUŠTVO SL. NOVINAR ALEKS			NASLON (NPR. PRI STOLU)	LJAK, LJEC TANČICA, PAJČOLAN		
LES DREVE-SNEGA ŠTORA							
VEČJI OGNOJEK, TVOR			BANKOVEC ZA PET ENOT ČRNILO				
NAZIV ZA RAZLAGALCA ISLAM. PRAVA						SODOBNIK KELTOV	MESTO PRVEGA JEZUSOVEGA ČUDEŽA
KATARINA SREBOTNIK		POSMEHLJIV ČLOVEK JUDOVSKI KRALJ					
TRIK, PREVARA					MESTO V NIGERIJ ALEŠ VALIČ		
IMETJE, LASTNINA				16. ČRKA HEBREJSKE ABECEDE			
SALEZIJANSKI VESTNIK	ENAKI ČRKI			RELIGIJA, VERSTVO			

GESLO križanke

pošljite do
25. decembra 2016
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

- nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
- nagrada: knjiga – Bakhita: Od sužnosti do svetosti (o sv. Jožefini Bakhita)
- nagrada: knjiga – Andre Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški.
- nagrada: knjiga – E. Bianco in C. de Ambrogio, Ukradli ste mi srce. Življenje Janeza Boska.
- nagrada: strip – Božji služabnik Andrej Majcen (Berta Golob, risbe M. Kovačič)

Rešitev križanke SV 5/2016 Sveta Gora

NAGRAJENCI prejšnje nagradne križanke

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Vida BREGAR, Ljubljana.

2. nagrada: knjiga Bakhita: Od sužnosti do svetosti (o sv. Jožefini Bakhita): Slavko KRAJNC, Celje.

3. nagrada: knjiga Andre Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški: Ivica ZAJEC, Videm Dobropolje.

4. nagrada: knjiga E. Bianco in C. de Ambrogio, Ukradli ste mi srce. Življenje Janeza Boska: Milena SENIČAR, Sevnica.

5. nagrada: strip o Andreju Majcnu: Zvonimir BLAS, Sevnica.

DOM S POČITNIŠKO PONUDBO ZA VSAKOGAR

 penzion mavrica

Penzion Mavrica***
Puščenjakova ulica 1
9241 Veržej

T 02 588 90 60
M 051 370 377
S www.marianum.si
E penzion.mavrica@marianum.si

Nudimo vam prijetno preživljanje počitnic z bogatim animacijskim programom: rokodelske delavnice, pokušina domačih vin. Bližnje terme pa nudijo veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

VERŽEJ

DRUŽINE BIRMANCEV

3. december (sobota): Srečanje družin birmancev iz murskosoboške škofije.

Zagrabi življenje

9.-11. december: duhovne vaje za devetošolce in srednješolce.

Informacije in prijave: Peter Pučnik

RAZSTAVA JASLIC

2. december (petek), ob 11.00: Odpрте devete razstave slovenskih jasic v dvorani centra DUO. Razstavo si bo mogoče ogledati vse do začetka februarja 2017.

USA

6.-8. januar: Usposabljanje salezijanskih animatorjev - pripravnikov.

Informacije in podrobnosti: Boštjan Jamnik

VIKENDI ZA DRUŽINE

STIČNA, 25.-27. november

BLED, 10.-12. februar

VERŽEJ, 21.-23. april

Kratki duhovno-družabni oddih za družine in zakonce! Program staršem omogoča čas za osebno delo, pogovor v paru in v skupini, molitev, spoved, druženje ...; otrokom pa čas za igro, delavnice, veselje!

Informacije in prijave na:

donbosko.si/vikendi-za-druzine

ŽELIMLJE

18.-20. november: duhovne vaje za ministrante.

2.-4. december: duhovne vaje za fante in dekleta (8.-9.razred).

9.-11. december: duhovne vaje za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce.

Informacije in prijave: Klemen Balažič

BLED

DUHOVNE VAJE

9.-11. december: adventne duhovne vaje za študente in mlade v poklicih.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik, Blažka Merkač (splet: donbosko.si, e-mail: smp@salve.si)

MARIBOR

27. november (nedelja): 10.30 - Slavje ob 30-letnici prihoda salezijancev v Maribor, 30-letnica župnije sv. Janeza Boska in blagoslov kipa sv. Janeza Boska sredi dvorišča don Boskovega centra. Slovesnost bo vodil mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl.

RAKOVNIK

ROMARSKI SHOD

27. november in 25. december (nedelja): Romarska pobožnost zadnje nedelje v mesecu, začetek ob 15.00 s sv. mašo in priložnost za spoved.

VEČERI ZA MLADE

Ob četrtek, ob 19.30, na Rakovniku, od začetka oktobra do konca maja:

Vsebina (izmenjaje): molitveni večer, večer SKG - sodobne krščanske glasbe; 'uskovniška maša', družabni večer.

Informacije in podrobnosti: Boštjan Jamnik, Blažka Merkač (splet: donbosko.si, e-mail: smp@salve.si)

DOHODNINSKA DONACIJA

Namesto v državni proračun lahko namenite 0,5 % dohodnine Ustanovi sklad Janeza Boska kot naložbo v mlade, za delovanje salezijanskih ustanov v Sloveniji v prid mladim in za izgradnjo Don Boskovega centra v Mariboru.

Če se do sedaj še niste odločili za namenitev dela dohodnine, lahko to storite kadarkoli. Vaša odločitev za vas ne predstavlja nikakršne dodatne finančne oziroma davčne obremenitve. Z vašo odločitvijo boste pripomogli, da bodo mladi v Sloveniji imeli več upanja.

Delno izpolnjen obrazec najdete na naši spletni strani: donbosko.si/donacija

Seveda Vas naprošamo, da k namenitvi dela dohodnine povabite tudi svoje starše, sorodnike in prijatelje. Najlepša hvala!

BALAŽIČ Klemen, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com
 JAMNIK Boštjan, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si
 KORDEŠ s. Danijela, Rakovniška 21, 1000 Ljubljana, tel. 041/293.883, dani.kordes@gmail.com
 KUCHAR Ivan, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si
 MERKAC Blažka, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239, smp@salve.si
 PUČNIK Peter, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, 040/360.729, peter.pucnik@marianum.si

ORATORIJ

11.-13. november: usposabljanje oratorijskih voditeljev 1.

Več informacij: www.oratorij.net
 e-pošta: pisarna@oratorij.net

Mama Marjeta,
don Boskova luč

Jakob Biffi,
Otročiči in kraljestvo
pesmice za svete čase

Marija Dominika Mazzarello,
izvir življenja

Silvia Allocco
Barvam Jezusa

Zefirin Namuncurá,
pot vere

Jože Brojan
Potepuh, ki je imel navihano srce

Lavra Vikunja,
dar spreobrnjenja

Stanka Devjak
Polhek in Miklavževi orehi

Pred izidom

Costanza Miriano
Poroči se in bodi podrejena
Ekstremna praksa za neustrašne ženske

Zmerni kritiki so njene ideje označili za simpatični integralizem, sodobne feministke so jo hotele napasti, tradicionalna katoliška sredina jo je sprejela. Costanza Miriano je prepričana, da uspeh njene knjige kaže na »željo po ponovni potrditvi razlike med moškim in žensko; biti proti propagandi ideologije spolov«.

Marijanski koledar 2017

Preprost in bogat koledar s tradicijo tudi letos vsebuje:

- liturgični koledar s svetnikom ali dvema za vsak dan,
- fotografije svetih podob na fasadah slovenskih domačij in poslopij,
- navedke iz okrožnice Radost ljubezni papeža Frančiška.

Salve d. o. o. Ljubljana
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

059 339 400
info@salve.si
www.salve.si